

Arrest

**nr. 86 554 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 april 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 28 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 juni 2012.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Frank COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten

1.1. Volgens de onderstaande bestreden beslissing en het verzoekschrift dienen de verzoekende partijen op 23 mei 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

1.2. Volgens de verzoekende partijen en de bestreden beslissing hebben zij deze aanvraag aangevuld op 9 november 2011 (volgens de verzoekers met aanvullende stukken) voor wat tweede verzoeker betreft.

1.3. Op 28 februari 2012 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de aanvraag ongegrond. Dit is de bestreden beslissing die luidt:

“(…) Onder verwijzing naar de aanvragen om machtiging tot verblijf die op datum van 23.05.2011 en 09.11.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werden ingediend door :

(…)

+ partner (…)

+ minderjarige kinderen (…)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 24.06.2011, deel ik u mee dat de verzoeken ongegrond zijn.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Verzoekster H(…), Z(…) haalt medische elementen aan. De arts- attaché evalueerde deze gegevens (zie kopie in omslag in bijlage) en stelt dat de nodige medische zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in het land van herkomst, Armenië, en dat er geen bezwaar is om te reizen. De arts-attaché concludeert dat:

“Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat de medische aandoeningen, hoewel deze kunnen beschouwd worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden, geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, Armenië.

Betrokkene kan reizen.

Geen nood aan mantelzorg.

Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst, Armenië.”

De aanvragen dienen derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

- *Dat in het verzoekschrift ook argumenten worden aangevoerd (m.n. : de integratie en dat zij deel nemen aan het sociale leven, dat de kinderen naar school gaan, de werkwillegheid) welke geen betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene. Dat met de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid werd aangebracht in twee verschillende procedures, m.n. ten eerste het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening, ten tweede het*

artikel 9bis voor in België verblijvende personen, die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden, en die om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging wensen te verkrijgen. Dat de hier ingeroepen niet-medische elementen buiten de medische context van artikel 9ter vallen en dat derhalve in dit verzoek aan deze niet-medische argumenten geen verder gevolg kan worden gegeven.

(...)"

2. Onderzoek beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van "artikel 3 EVRM juncto artikel 7 §1 en 2 van het K.B. van 17 mei 2007 alsook artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980".

Zij stellen onder meer:

"(...) Wat betreft mevrouw H(...) T(...):

" [...]

Uit een Studie van dit dossier blijkt dat deze 38-jarige vrouw uit Armenië lijdt aan een ernstige anxio-depressieve stoornis, mogelijke epilepsie en lage bloeddruk, waarvoor zij medicamenteus behandeld wordt. We beschouwen de anxio-depressieve stoornis en de epilepsie als ernstig. [...]"⁵

Wat betreft de heer B(...) S(...):

" [...]

Uit een studie van dit dossier blijkt dat deze 43-jarige man uit Armenië lijdt aan een ernstige anxio-depressieve stoornis, posttraumatisch syndroom, rhinitis, arteriële hypertensie en chronisch obstructief longlijden, waarvoor hij medicamenteus behandeld wordt. We beschouwen deze aandoeningen als ernstig. [...]"⁶

Overwegende dat wat betreft de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst de arts-attaché voor beide verzoekers identieke bronnen raadpleegt, in hoofdeorde de websites www.doctors.am, www.yellowpages.am en voor geregistreerde geneesmiddelen de website www.pharm.am om vervolgens vast te stellen dat er dokters werkzaam zijn in Armenië, er verschillende ziekenhuizen bestaan en medicijnen voor de beschreven aandoeningen beschikbaar zijn in Armenië;

Overwegende dat uit het advies van de arts-attaché louter blijkt dat de medicijnen verkrijgbaar zouden zijn in Armenië wat totaal iets anders is dan de toegankelijkheid van de medische zorgen en de toegankelijkheid voor de behandeling en opvolging voor de aandoening waaraan vertogers lijden;

Overwegende dat vervolgens de geneesheer-attaché antwoordend op de vraag naar toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in het herkomstland van vertogers, zijnde Armenië, een redenering ontwikkelt waarbij hij verwijst naar het Caritas International Country Sheet en naar een theoretische uiteenzetting over de ziekenzorg in Armenië⁷;

Overwegende dat de arts-attaché evenwel slechts zijdelings het Caritas International Country Sheet aanhaalt en zeer gedeeltelijk citeert en nergens wordt aangemerkt dat vertogers in aanmerking komen om de gratis gezondheidszorg te genieten, vertogers vinden de lijst van aandoeningen noch de specifieke medicatie terug in het Caritas International Country Sheet;

Overwegende dat uit de motivering duidelijk blijkt dat de verwerende partij zich heeft laten leiden door de officiale uitleg van de Armeense overheid aangaande haar beleid en ziekenzorg;

Overwegende dat het louter overnemen van een beleid an sich op geen enkele wijze inzage geeft in de toegankelijkheid van de gezondheidszorg zelve;

⁵ Zie medische advies dr. I(...) M(...) de dato 22 februari 2012.

⁶ Zie medische advies dr. I(...) M(...) de dato 22 februari 2012.

⁷ Zie medische advies dr. I(...) M(...) de dato 22 februari 2012 p. 2.

(...)"

2.2. De verwerende partij legt geen nota neer en geen administratief dossier.

2.3. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verwerende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: “De verwerende partij heeft geen administratief dossier overgelegd, zodat het voor de Raad onmogelijk is gemaakt een wettigheidscontrole op haar beslissing uit te oefenen.”. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een nota of als een bijkomende mogelijkheid tot het neerleggen van een administratief dossier. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verwerende partij de mogelijkheid te geven het gebrek aan een nota hetzij onvolkomenheden van een nota, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 29 juni 2012 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 9 augustus 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 25 juni 2012 opgenomen grond, stelt zij dat *in casu* de Raad zijn wettigheidscontrole wel kan uitoefenen op grond van de gegevens die blijken uit de bestreden beslissing, het verzoekschrift en eventuele stukken bij het verzoekschrift, gelet op de concrete middelen die worden aangevoerd in het verzoekschrift. Zij zet vervolgens uiteen dat er geen gegevens zijn vermeld in het verzoekschrift over de specificaties van de medische situatie en verzoekers zich enkel steunen op algemene informatie betreffende de Armeense toestand zodat in voorliggend geval deze wettigheidscontrole mogelijk is.

De verzoekende partij repliceert op de door de verwerende partij aangehaalde elementen en stelt dat de wettigheidscontrole niet kan worden uitgevoerd bij gebreke aan medische stukken in het dossier.

Met betrekking tot het ter terechtzitting van 9 augustus 2012 gevoerde betoog en de in het verzoekschrift ontwikkelde middelen, wijst de Raad op het volgende:

De verzoekende partij stelt dat zij op 23 mei 2011 en op 9 november 2011 aanvragen heeft verstuurd die de bestreden beslissing had in acht moeten nemen. Deze aanvragen zijn vergezeld van stukken wat blijkt uit de bestreden beslissing en gelet op de toepassing van artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet. Geen enkel precies medisch gegeven is de Raad gekend omdat de stukken toegevoegd aan de aanvragen en de besluitvorming van de arts-attaché zich niet in het dossier bevinden bij gebreke aan neerlegging van het administratief dossier. Verzoekers betwisten de conclusie van de arts-attaché en stellen dat de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen gebrekkig zijn onderzocht en dat de verwerende partij zich heeft laten leiden door de officiële uitleg van de Armeense overheid aangaande haar beleid en ziekenzorg, uitleg die zich evenmin in het dossier bevindt. Het is de Raad zelfs niet geweten aan welke ziektes verzoekers lijden terwijl uit de bestreden beslissing blijkt dat deze beschouwd worden als zijnde aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor het leven of de fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden. Uit de bestreden beslissing kan niet afgeleid worden of met de concrete elementen die verzoekers aanbrachten rekening is gehouden en of de medische besluitvorming gesteund is op een correcte feitenvinding en rekening houdend met de bepalingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Het betoog van de verwerende partij ter terechtzitting doet hieraan geen afbreuk.

Het beroep dient ingewilligd te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 28 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN